

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 11ης Νοεμβρίου 2002
για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 159 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 308, την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

το ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σε περίπτωση μείζονων καταστροφών, η Κοινότητα θα πρέπει να δεικνύει την αλληλεγγύη της προς τους πληθυσμούς των οικείων περιοχών, παρέχοντας χρηματοδοτική ενίσχυση, με σκοπό να συμβάλει στην ταχεία αποκατάσταση των ομαλών συνθηκών διαβίωσης στις περιοχές που επλήγησαν από την καταστροφή. Η ενίσχυση θα πρέπει να κινητοποιείται κυρίως σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών.
- (2) Με τα υπάρχοντα μέσα οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, είναι δυνατή η χρηματοδότηση μέτρων για την πρόληψη των κινδύνων και για την αποκατάσταση των κατεστραμμένων υποδομών. Θα πρέπει όμως να δημιουργηθεί και ένα συμπληρωματικό μέσο, το οποίο να διακρίνεται από τα υφιστάμενα κοινοτικά μέσα και να δίνει στην Κοινότητα τη δυνατότητα να αναλαμβάνει επείγουσα και αποτελεσματική δράση προκειμένου να συνδράμει, όσο το δυνατόν ταχύτερα, στην κινητοποίηση των υπηρεσιών επείγουσας βοήθειας με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του πληθυσμού και τη βραχυπρόθεσμη αποκατάσταση των κύριων υποδομών που υπέστησαν ζημία έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η επανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας στις περιοχές που επλήγησαν από την καταστροφή.
- (3) Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει επίσης να δεικνύει την αλληλεγγύη της προς τις χώρες που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις προσχώρησης. Προκειμένου ο παρών κανονισμός να καλύψει τις χώρες αυτές, πρέπει να εφαρμοσθεί το άρθρο 308 της συνθήκης.
- (4) Η βοήθεια της Κοινότητας θα πρέπει να συμπληρώνει τις προσπάθειες των ενδιαφερόμενων κρατών και να χρησιμοποιείται για την κάλυψη μέρους των κρατικών δαπανών που χορηγούνται για την αντιμετώπιση των ζημιών από μείζονα καταστροφή.
- (5) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η ενίσχυση δυνάμει του εν λόγω μέσου θα πρέπει να περιορίζεται στις μείζονες καταστροφές που έχουν σοβαρές επιπτώσεις στις συνθήκες διαβίωσης, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία.
- (6) Θα πρέπει να θεωρείται ως «μείζον καταστροφή», κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, κάθε καταστροφή που προκαλεί σοβαρή ζημία από άποψη οικονομικού κόστους ή ως ποσοστό του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος (ΑΕΕ) σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη. Προκειμένου να είναι δυνατή η παρέμβαση σε περίπτωση καταστροφών οι οποίες, αν και σημαντικές, δεν πληρούν τα απαιτούμενα ελάχιστα κριτήρια, μπορεί να χορηγείται επίσης συνδρομή, σε όλως εξαιρετικές περιστάσεις, σε περίπτωση που γειτονική επιλέξιμη χώρα πλήττεται από την ίδια καταστροφή ή σε περίπτωση που πλήττεται από καταστροφή το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού της συγκεκριμένης περιοχής με σημαντικές και μακροχρόνιες επιπτώσεις για τις συνθήκες διαβίωσης.
- (7) Η κοινοτική δράση δεν θα πρέπει να αίρει την ευθύνη τρίτων, οι οποίοι, σύμφωνα με την αρχή του «ο ρυπαίνων πληρώνει», είναι υπεύθυνοι σε πρώτο βαθμό για τη ζημία που προκαλούν, ούτε να αποθαρρύνει τη λήψη προληπτικών μέτρων τόσο σε επίπεδο κράτους μέλους όσο και σε κοινοτικό επίπεδο.
- (8) Το εν λόγω μέσο θα πρέπει να καθιστά δυνατή την ταχεία λήψη αποφάσεων για τη δέσμευση ειδικών χρηματοδοτικών πόρων και να τους κινητοποιεί, όσο το δυνατόν ταχύτερα. Οι διοικητικές διαδικασίες θα πρέπει να προσαρμόζονται αναλόγως και να περιορίζονται στο απολύτως απαραίτητο. Προς τούτο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συνήψαν στις 7 Νοεμβρίου 2002 διοργανική συμφωνία σχετικά με τη χρηματοδότηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία συμπληρώνει τη διοργανική συμφωνία της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού.

⁽¹⁾ Πρόταση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ Ψήφισμα που διατυπώθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

- (9) Μπορεί να είναι επιθυμητή για το κράτος δικαιούχο, σύμφωνα με τις ιδιαίτερες συνταγματικές, θεσμικές, νομικές ή δημοσιονομικές διατάξεις του, η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στη σύναψη και την εκτέλεση των διακανονισμών εφαρμογής, όμως το κράτος δικαιούχος παραμένει πάντοτε υπεύθυνο για την υλοποίηση της ενίσχυσης, καθώς και της διαχείρισης και του ελέγχου των ενεργειών που στηρίζονται από κοινοτική χρηματοδότηση.
- (10) Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του μέσου αυτού θα πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.
- (11) Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το μέσο αυτό δεν θα πρέπει να απολαύουν ενίσχυσης, για τον ίδιο λόγο, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του ταμείου συνοχής ⁽¹⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽²⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) ⁽³⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας ⁽⁴⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1267/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση μέσου προενταξιακών διαρθρωτικών πολιτικών ⁽⁵⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και για την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽⁶⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2760/98 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος για τη διασυνοριακή συνεργασία στο πλαίσιο του προγράμματος Phare ⁽⁷⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με το συντονισμό της βοήθειας προς τις υποψήφιες χώρες στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3906/89 ⁽⁸⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 555/2000 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2000, σχετικά με την υλοποίηση δράσεων στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής για την Κυπριακή Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Μάλτας ⁽⁹⁾ ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2236/95 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, περί καθορισμού των γενικών κανόνων για τη χορήγηση κοινοτικής ενίσχυσης στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων ⁽¹⁰⁾. Ζημία που αποκαθίσταται δυνάμει κοινοτικών ή διεθνών μέσων για την παροχή αποζημίωσης για ειδικές ζημιές, δεν θα πρέπει να απολαύει, για τον ίδιο λόγο, ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος μέσου.
- (12) Απαιτείται μέγιστη διαφάνεια κατά την εφαρμογή της χρηματοδοτικής ενίσχυσης της Κοινότητας, καθώς και ο κατάλληλος έλεγχος σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πόρων.
- (13) Απαιτείται συνετή δημοσιονομική διαχείριση έτσι ώστε να εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα θα είναι σε θέση να παρέμβει σε περίπτωση πολλών μείζονων καταστροφών στη διάρκεια του ίδιου έτους.
- (14) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και λαμβάνοντας υπόψη το διαθέσιμο των χρηματοδοτικών πόρων του παρόντος μέσου, το έτος της καταστροφής, θα πρέπει να προβλέπονται, ενδεχομένως, συμπληρωματικές επιδοτήσεις στο πλαίσιο του παρόντος μέσου από το ταμείο του επομένου έτους.
- (15) Θα πρέπει να καθορισθεί προθεσμία λήξης όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της χορηγούμενης χρηματοδοτικής ενίσχυσης και τα κράτη δικαιούχοι θα πρέπει να δικαιολογούν τη χρήση της ενίσχυσης που έλαβαν. Η ληφθείσα ενίσχυση η οποία στη συνέχεια επανεκτήθη από τρίτους ή η οποία κατεβλήθη καθ' υπέρβαση της τελικής εκτίμησης των ζημιών, θα πρέπει να επιστρέφεται.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 25.5.1994, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1265/1999 (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 62).

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 80· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/2001 (ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 375 της 23.12.1989, σ. 11· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 73· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 87· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 345 της 19.12.1998, σ. 49· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1596/2002 (ΕΕ L 240 της 7.9.2002, σ. 33).

⁽⁸⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 68 της 16.3.2000, σ. 3· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 228 της 23.9.1995, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1655/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 197 της 29.7.1999, σ. 1).

- (16) Λόγω των εξαιρετικών περιστάσεων, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα για τις χώρες που επλήγησαν από καταστροφές από το καλοκαίρι του 2002 και εφεξής, να μπορούν να επωφεληθούν από την ενίσχυση δυνάμει του συγκεκριμένου μέσου.
- (17) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η παροχή ταχείας ενίσχυσης προς τις χώρες που επλήγησαν από τις πρόσφατες πλημμύρες, το παρόν μέσον πρέπει να θεσπισθεί κατεπειγόντως. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να χορηγηθεί εξαίρεση από την περίοδο εξέτασης διάρκειας έξι εβδομάδων, η οποία προβλέπεται για τα εθνικά κοινοβούλια, στο μέρος I, σημείο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ιδρύεται ένα Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποκαλούμενο στο εξής «ταμείο», το οποίο επιτρέπει στην Κοινότητα να αντιδρά με ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο τρόπο σε καταστάσεις επείγουσας ανάγκης, υπό τους όρους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

1. Κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή χώρας που συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις προσχώρησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκαλούμενου στο εξής «κράτος δικαιούχος», η ενίσχυση του ταμείου μπορεί κυρίως να κινητοποιηθεί, όταν την επικράτεια του κράτους αυτού πλήττει μείζων φυσική καταστροφή με σοβαρές επιπτώσεις για τις συνθήκες διαβίωσης, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία μιας ή περισσότερων περιοχών ή μιας ή περισσότερων χωρών.

2. Ως «μείζων καταστροφή» νοείται, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, κάθε καταστροφή που προκαλεί ζημιές οι οποίες, σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη, εκτιμώνται είτε σε 3 δισεκατομμύρια ευρώ, σε τιμές 2002, είτε άνω του 0,6 % του ΑΕΕ του εν λόγω κράτους.

Κατ' εξαίρεση, γειτονικό κράτος μέλος ή χώρα συμμετέχουσα σε διαπραγματεύσεις προσχώρησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, που επλήγη από την ίδια καταστροφή, μπορεί επίσης να απολαύει ενίσχυσης από το ταμείο.

Ωστόσο, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, ακόμα και όταν δεν πληρούνται τα ποσοτικά κριτήρια που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο, μια περιοχή μπορεί επίσης να απολαύει ενίσχυσης από το ταμείο, εφόσον η εν λόγω περιοχή επλήγη από τεράστια καταστροφή, ιδίως φυσική, που έπληξε το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της και είχε σοβαρές και μακροχρόνιες επιπτώσεις για τις συνθήκες διαβίωσης και για την οικονομική σταθερότητα της περιοχής. Η πλήρης ετήσια ενίσχυση, δυνάμει του παρόντος εδαφίου, περιορίζεται, κατ' ανώτατο όριο, στο 7,5 % του ετήσιου διαθέσιμου ποσού του ταμείου. Ιδιαίτερη προσοχή δίδεται στις απομακρυσμένες ή απομονωμένες περιοχές, όπως οι νησιωτικές και οι εξόχως απόμακρες, όπως ορίζονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης. Η Επιτροπή εξετάζει με άκρα αυστηρότητα τις αιτήσεις που τις υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος εδαφίου.

Άρθρο 3

1. Η ενίσχυση του ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδότησης. Για κάθε αναγνωρισμένη καταστροφή, χορηγείται στο κράτος δικαιούχο μία μόνο επιδότηση.

2. Το ταμείο έχει σκοπό να συμπληρώνει τις προσπάθειες των οικείων κρατών και να καλύπτει ένα μέρος από τις κρατικές δαπάνες προκειμένου να βοηθήσει το κράτος δικαιούχο να προβεί, ανάλογα με τη φύση της καταστροφής, στις ακόλουθες επείγουσες ενέργειες πρώτης ανάγκης:

- άμεση αποκατάσταση της λειτουργίας υποδομών και εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, των υδάτων, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης·
- εφαρμογή προσωρινών μέτρων στέγασης και χρηματοδότηση υπηρεσιών διάσωσης με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του σχετικού πληθυσμού·
- άμεση διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την άμεση προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς·
- άμεσος καθαρισμός των περιοχών που επλήγησαν από την καταστροφή, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών περιοχών.

3. Οι πληρωμές του ταμείου περιορίζονται καταρχήν στην χρηματοδότηση μέτρων αποκατάστασης μη ασφαλισμένων ζημιών και επιστρέφονται εάν στη συνέχεια το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται από τρίτο σύμφωνα με το άρθρο 8.

Άρθρο 4

1. Όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο μέσα σε δέκα εβδομάδες αφότου προκλήθηκε η πρώτη ζημία από την καταστροφή, το κράτος μπορεί να υποβάλει αίτηση για ενίσχυση από το ταμείο στην Επιτροπή, παρέχοντας όλες τις σχετικές διαθέσιμες πληροφορίες, μεταξύ άλλων, με:

- α) τις συνολικές ζημιές που προκάλεσε η καταστροφή και τις συνέπειές της για τον πληθυσμό και την οικονομία που αφορούν·
- β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 3·
- γ) τυχόν άλλες κοινοτικές πηγές χρηματοδότησης·
- δ) τυχόν άλλες εθνικές ή διεθνείς πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας και ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης που είναι δυνατόν να συμβάλει στο κόστος αποκατάστασης των ζημιών.

2. Με βάση τα στοιχεία αυτά και άλλες τυχόν διευκρινίσεις που πρέπει να παράσχει το ενδιαφερόμενο κράτος, η Επιτροπή εκτιμά εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις κινητοποίησης του ταμείου και καθορίζει το προτεινόμενο ποσό της επιδότησης που μπορεί να χορηγηθεί το συντομότερο δυνατόν και στο πλαίσιο των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Την πρώτη Οκτωβρίου κάθε έτους, θα πρέπει να παραμένει διαθέσιμο τουλάχιστον το ένα τέταρτο του ετήσιου ποσού, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες που θα προκύψουν μέχρι το τέλος του έτους.

Η Επιτροπή διασφαλίζει τη δίκαια μεταχείριση των αιτήσεων που υποβάλλουν τα κράτη.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στην αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή τις απαραίτητες προτάσεις προκειμένου να εγκρίνει τις αντίστοιχες πιστώσεις. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και όλες τις άλλες σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, απόδειξη ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 2 και αιτιολόγηση των προτεινόμενων ποσών.

4. Όταν οι πιστώσεις διατεθούν από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, η Επιτροπή εκδίδει την απόφαση χορήγησης της επιδότησης την οποία παρέχει αμέσως και σε μία μόνο δόση στο κράτος δικαιούχο ύστερα από την υπογραφή της συμφωνίας που αναφέρεται στο άρθρο 5.

5. Η επιλεξιμότητα των δαπανών αρχίζει την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5

1. Σύμφωνα με τις ιδιαίτερες συνταγματικές, θεσμικές, νομικές ή δημοσιονομικές διατάξεις του κράτους δικαιούχου και της Κοινότητας, η Επιτροπή και το κράτος δικαιούχος συνάπτουν συμφωνία για την εφαρμογή της απόφασης χορήγησης της επιδότησης. Η συμφωνία περιγράφει ιδίως τον τύπο και τον τόπο διεξαγωγής των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από το ταμείο.

2. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι οι ίδιες υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη με βάση τον παρόντα κανονισμό, τηρούνται και από τις χώρες που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις προσχώρησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο των ισχυουσών συμφωνιών και εγγράφων.

3. Το κράτος δικαιούχος φέρει την ευθύνη για την επιλογή των επιμέρους ενεργειών και την εφαρμογή της επιδότησης στο πλαίσιο της συμφωνίας, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, την απόφαση χορήγησης της επιδότησης και τη συμφωνία. Το κράτος δικαιούχος ασκεί την αρμοδιότητα αυτή με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που διέπουν τους όρους επιμερισμένης ή αποκεντρωμένης διαχείρισης.

Άρθρο 6

1. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει το συντονισμό μεταξύ της συμμετοχής του ταμείου στις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, αφενός, και τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) καθώς και άλλων μέσων κοινοτικής χρηματοδότησης, αφετέρου.

2. Οι ενέργειες που στηρίζονται με βάση τον παρόντα κανονισμό δεν απολαύουν της ενίσχυσης των ταμείων και των μέσων που διέπονται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1164/94, (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, (ΕΚ) αριθ. 1267/1999, (ΕΚ) αριθ. 1268/1999, (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89, (ΕΚ) αριθ. 2760/98, (ΕΚ) αριθ. 555/2000 και (ΕΚ) αριθ. 2236/95, και είναι σύμφωνες με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με την παρούσα διάταξη.

3. Οι ζημιές που αποκαθίστανται βάσει κοινοτικών ή διεθνών μέσων για την παροχή αποζημίωσης για ειδικές ζημιές, δεν απολαύουν, για τον ίδιο λόγο, ενίσχυσης από το ταμείο.

Άρθρο 7

Οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το ταμείο πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της συνθήκης και τους μηχανισμούς που έχουν θεσπισθεί βάσει αυτής, καθώς επίσης και με τις κοινοτικές πολιτικές και μέτρα και τα μέσα προενταξιακής συνδρομής.

Άρθρο 8

1. Η επιδότηση χρησιμοποιείται εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή χορήγησε την επιδότηση. Το μέρος της επιδότησης που δεν θα έχει χρησιμοποιηθεί μέσα σε αυτή την προθεσμία, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος κανονισμού, επιστρέφεται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.

Τα κράτη δικαιούχοι επιδιώκουν να λάβουν κάθε δυνατή αποζημίωση από τρίτους.

2. Το αργότερο σε έξι μήνες μετά από την εκπνοή της ετήσιας χρονικής περιόδου από την ημερομηνία χορήγησης της επιδότησης, το κράτος δικαιούχος υποβάλλει έκθεση της χρηματοδοτικής εκτέλεσης της επιδότησης, με δήλωση που δικαιολογεί τις δαπάνες, και αναφέρει κάθε άλλη πηγή χρηματοδότησης που έλαβε για τις σχετικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών διακανονισμών και των αποζημιώσεων από τρίτους. Στην έκθεση αναφέρονται λεπτομερώς τα προληπτικά μέτρα που εισήχθησαν ή προτάθηκαν από το κράτος δικαιούχο προκειμένου να περιορισθούν οι ζημιές και να αποφευχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η επανάληψη παρόμοιων καταστροφών.

Με το πέρας της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή προχωρεί στο κλείσιμο της ενίσχυσης του ταμείου.

3. Στην περίπτωση που το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται μεταγενέστερα από τρίτους, η Επιτροπή ζητά από το δικαιούχο κράτος να επιστρέψει το αντίστοιχο ποσό της επιδότησης.

Άρθρο 9

Οι αιτήσεις ενίσχυσης και οι αποφάσεις χορήγησης της ενίσχυσης από το ταμείο καθώς και η χρηματοδοτική συμφωνία, οι εκθέσεις και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο, εκφράζουν όλα τα ποσά σε ευρώ.

Άρθρο 10

1. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εάν οι εναπομένοντες διαθέσιμοι χρηματοδοτικοί πόροι του ταμείου για το έτος της καταστροφής δεν επαρκούν για την κάλυψη του ποσού της ενίσχυσης, το οποίο κρίνεται αναγκαίο από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει να χρηματοδοτηθεί η διαφορά μέσω του ταμείου του επομένου έτους. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να τηρείται το ετήσιο ανώτατο όριο προϋπολογισμού του ταμείου για το έτος της καταστροφής και το επόμενο έτος.

2. Σε περίπτωση σημαντικά χαμηλότερης επανεκτίμησης της ζημίας, βάσει νέων στοιχείων, η Επιτροπή ζητά από το δικαιούχο κράτος να επιστρέψει το αντίστοιχο ποσό της επιδότησης.

Άρθρο 11

Οι αποφάσεις χρηματοδότησης και όλες οι συμφωνίες και συμβάσεις που απορρέουν από αυτές προβλέπουν την άσκηση ελέγχων από την Επιτροπή, μέσω της Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), καθώς και τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων από την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες.

Άρθρο 12

Πριν από την 1η Ιουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για τις δραστηριότητες του ταμείου, το προηγούμενο έτος. Η έκθεση αυτή περιέχει ιδίως πληροφορίες σχετικά με τα άρθρα 3, 4 και 8.

Άρθρο 13

Παρά την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη και οι χώρες που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις προσχώρησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία επλήγησαν από καταστροφές, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2, από την 1η Αυγούστου 2002 και εφεξής, μπορούν να ζητήσουν την ενίσχυση του ταμείου σε δύο μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, το αργότερο.

Άρθρο 15

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Νοεμβρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. MIKKELSEN
